

Samling af Afgørelser

Sag C-165/13

**Stanislav Gross
mod
Hauptzollamt Braunschweig**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof)

»Skatter og afgifter — direktiv 92/12/EØF — artikel 7-9 — den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer — varer, der er overgået til forbrug i en medlemsstat og oplægges til erhvervsmæssige formål i en anden medlemsstat — punktafgiftens forfald hos den, der er i besiddelse af disse varer, og som har erhvervet dem i bestemmelsesmedlemsstaten — erhvervelse efter gennemførelse af indførselstransaktionen«

Sammendrag – Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. juli 2014

1. *Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — punktafgifter — direktiv 92/12 — vilkårene for afgiftens forfald skal være identiske i alle medlemsstater — undgåelse af dobbeltbeskatning*

(Rådets direktiv 92/12)

2. *Præjudicielle spørgsmål — Domstolens kompetence — fastlæggelse af de relevante EU-retlige elementer — omformulering af spørgsmålene*

(Art. 267 TEUF; Rådets direktiv 92/12)

3. *Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — punktafgifter — direktiv 92/12 — varer, der er overgået til forbrug i en medlemsstat og oplægges til erhvervsmæssige formål i en anden medlemsstat — person, der modtager varerne til anvendelse — varer, der successivt oplægges af flere personer, hos hvem varerne befinder sig*

(Rådets direktiv 2008/118, art. 33, stk. 3, og 92/12, art. 7, stk. 3, og art. 9, stk. 1)

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 17)

2. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 20)

3. Når artikel 7, stk. 3, i direktiv 92/12 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed udtrykkeligt bestemmer, at den person, »der modtager varerne til anvendelse«, kan være punktafgiftspligtig for punktafgiftspligtige varer, der er

overgået til forbrug i en medlemsstat og oplagt til erhvervmæssige formål i en anden medlemsstat, skal denne bestemmelse fortolkes således, at når varerne successivt er blevet oplagt af flere personer, hos hvem varerne befinder sig, er enhver, der er i besiddelse af de pågældende varer, punktafgiftspligtig.

En mere indskrænkende fortolkning, der begrænser statussen som punktafgiftspligtig til den, der først er i besiddelse af de pågældende varer, ville være i strid med formålet i direktiv 92/12. I henhold til dette må overgangen af varer fra en medlemsstats område til en andens nemlig ikke indebære systematiske kontrolforanstaltninger af de nationale myndigheder, som kan forhindre varernes frie bevægelighed inden for Den Europæiske Unions indre marked. En sådan fortolkning vil følgelig gøre opkrævningen af den punktafgift, der skal betales ved passage af en af Unionens grænser, mere usikker.

Denne konklusion understøttes ligeledes af artikel 33, stk. 3, i direktiv 2008/118 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12, som forenkler indholdet af artikel 7 i direktiv 92/12, idet der nu alene henvises til den person, »til hvem varerne skal leveres i den anden medlemsstat«.

Det følger heraf, at artikel 9, stk. 1, i direktiv 92/12, sammenholdt med direktivets artikel 7, skal fortolkes således, at denne bestemmelse tillader en medlemsstat som punktafgiftspligtig at udpege en person, der på denne stats afgiftsområde til erhvervmæssige formål oplægger punktafgiftspligtige varer, som er overgået til forbrug i en anden medlemsstat, også selv om denne person ikke er den første, der er i besiddelse af disse varer i bestemmelsesmedlemsstaten.

(jf. præmis 25-28 og domskonkl.)